

NORGES HØYESTERETT

Den 1. april 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Tjomsland, Matningsdal og Stabel i

HR-2014-00674-U, (sak nr. 2014/466), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Christian S. Gjerstrøm)

mot

Danske Bank (advokat Frithjof Herlofsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A har erklært anke over Eidsivating lagmannsretts kjennelse 28. januar 2014 i sak nr. 12-044664GSI-ELAG mot Danske Bank, hvor det ikke ble gitt oppfriskning mot en kjennelse som avviser As begjæring om gjenåpning som for sent fremsatt. Gjenåpningsbegjæringen gjelder Borgarting lagmannsretts dom 26. mars 2010 i sak nr. 09-140462ASD-BORG/03, hvor A ble idømt betalingsansvar i henhold til en kausjon.
- (2) *Høyesteretts ankeutvalg* finner det klart at fristen for å begjære gjenåpning er oversittet, og at det derfor ikke er grunnlag for oppfriskning etter tvisteloven § 16-12 første ledd. Denne delen av anken blir derfor å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 annet ledd.
- (3) Ved vurderingen av om det skal gis oppfriskning etter tvisteloven § 16-12 tredje ledd, skal det blant annet legges vekt på partens interesse i å foreta prosesshandlingen, og hensynet til motparten. I den forbindelse vil utsiktene til at gjenåpningsbegjæringen vil kunne føre frem, ha betydning, jf. NOU 2001: 32 B side 922. Hovedanførselen i gjenåpningsbegjæringen er at Borgarting lagmannsrett ikke var kjent med at banken hadde mottatt oppgjør fra et tvangssalg av låntagerens eiendommer, som medførte at låntagerens gjeld ble redusert til rundt 1 million kroner. Siden gjelden dermed var redusert med et beløp omtrent tilsvarende kausjonsbeløpet, mener A at kausjonsansvaret i praksis er bortfalt, under henvisning til en bestemmelse i kausjonserklæringen om at kausjonisten er fri sitt ansvar når låntageren har foretatt nedbetaling svarende til kausjonsbeløpet.
- (4) Utvalget bemerker at da banken mottok oppgjøret fra tvangssalget, var kausjonen allerede forfalt. Bankene måtte da kunne benytte oppgjøret til først å nedregulere den delen av lånet som ikke var sikret ved kausjon. Det vises til Rt. 2012 side 96, som gjaldt en noe tilsvarende

problemstilling. Etter kausjonens forfall ville altså kausjonsansvaret bestå inntil lånet eventuelt ble helt nedbetalt. Siden A fortløpende ble holdt orientert om tvangssalgprosessen, hadde han foranledning til å gjøre anførselen gjeldende under sakens ordinære behandling. Utvalget finner derfor at begrensningene i tvisteloven § 31-5 annet og tredje ledd til å begjære gjenåpning kommer til anvendelse, slik at gjenåpningsbegjæringen uansett ikke ville ført frem. Dette, sammenholdt med det lagmannsretten har bemerket, leder utvalget til å konkludere med at det ikke er urimelig å nekte A videre behandling av saken på grunn av forsømmelsen, jf. § 16-12 tredje ledd.

- (5) Ankeutvalget er etter dette enig med lagmannsretten i at det er klart at det ikke skal gis oppfriskning, og også denne delen av anken blir dermed forkastet etter tvisteloven § 30-9 annet ledd.
- (6) Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader med 20 000 kroner med tillegg av merverdiavgift. Da det ikke er angitt timepris eller medgått tid, er kravet til kostnadsoppgave etter tvisteloven § 20-5 tredje ledd ikke tilfredsstillt, jf. eksempelvis HR-2013-02475-U. Etter bestemmelsens fjerde ledd kan salærutgifter dermed ikke erstattes med mer enn 15 000 kroner. Utvalget setter derfor beløpet til 15 000 kroner med tillegg av merverdiavgift.
- (7) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

I sakskostnader for Høyesterett betaler A til Danske Bank 18 750 - attentusensyvhundrefemti - kroner innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Magnus Matningsdal
(sign.)

Steinar Tjomsland
(sign.)

Ingse Stabel
(sign.)

Riktig utskrift: